

Vijflanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 7: Montbard - Vandenesse

We hebben het departement Yonne inmiddels verlaten en varen nu in het departement Côte -d'Or. De tocht van Montbard naar Venarey-les-Laumes verliep voorspoedig met warm en zonnig weer. De halteplaats lag wat ver van het plaatsje Venarey af en omdat het zo warm was hadden we geen zin om ons erg druk te maken. We lagen naast het verhuurbedrijf van Nicols, waar nog enkele huurboten in de haven lagen. We hadden met de sluismeester afgesproken dat we maandag 23 juni weer verder zouden varen en de mensen van de Gouden Eeuw hadden hetzelfde idee. Men schut liever twee boten tegelijk om water te besparen en met die Duitse mensen klikt het prima. Tijdens het schutten een praatje, waarbij de Duitse man het leuk vindt om wat Nederlands te leren en ik kan zo mooi wat Duits oefenen. Verder is het ieder op zichzelf en dat bevalt zo prima, elkaar wat privé gunnen. Omdat we walstroom hadden, besloten we om voor de eerste keer aan boord onze broodbakmachine te gebruiken, zodat we de volgende ochtend niet eerst naar het dorp hoefden te fietsen voor brood. Dit ging erg goed en anderhalf uur later hadden we een mooi bruinbrood klaar.

Later op de middag heb ik spiesen gemaakt van kipfilet met ui en paprika, die we grilden op de barbecue. Lekker biertje en een rosé erbij en dan is het leven goed in Frankrijk.

We hadden voor de maandag de keuze: 10 of 30 sluisen. Er gaat een sluiswachter mee op de brommer en dan wil men graag weten tot hoe ver je gaat. Wij en ook de Duitse medevaarders kozen voor eerst maar 10 en zo vertrokken we iets voor 09.00 uur naar de eerste sluis, nr. 55. Dit ging erg vlot omdat de sluis al open stond. De Duitse boot vaart eerst in en omdat hun boot hoger is, kunnen zij vanaf de boot de touwen vastmaken. Zelf liggen we eerst tegen het trapje, waarlangs ik naar boven klim met onze lijnen. Dan help ik met het dichtdraaien van een deur. Na het schutten helpt de Duitse medevaarder met het open draaien van de sluisdeur en dan weer verder. Zo deden we in twee uur de eerste 10 sluisen over een afstand van 4 km! En zo kwamen we bij het plaatsje Pouilleney, waar een halteplaats is. Tegen de middag ging het regenen, wat op zich wel goed is vanwege de droogte. Maar van ons plan om een eind te fietsen kwam even niets terecht. Later kwamen er nog een Franse boot en een huurboot met Denen bij ons liggen. Maar door de regen bleven we maar binnen.

Na regen komt zonneschijn en inderdaad, toen het laatste beetje mist ook was opgetrokken, vertrokken wij de volgende dag (24 juni) met zonnig weer voor de volgende etappe. We hadden 19 sluizen voor de boeg en mooi op tijd stond de sluismeester klaar. Volgens ons beproefde recept ging het weer vlot. Halverwege kwam er zelfs een tweede sluismeester op een brommertje aanrijden en die draaide de deur al dicht, voordat ik goed en wel op de kant stond.

Nu ging het helemaal vlot.

Met een brede grijns op zijn gezicht stond hij even later, na het schutten alweer de deur open te draaien. Dan scheurde hij op zijn brommer al weer naar de volgende sluis. Inmiddels was sluismeester 2 er dan ook weer en zo ging het steeds verder. We kregen de indruk dat ze probeerden om ons vóór de middagpauze door alle 19 sluizen geschut te hebben. Om 12 uur waar we bij nr. 18 en ze gaven aan, dat ze ook nog naar de volgende gingen. Wij vonden het prima en zo kwamen we om 12.10 uur bij de laatste sluis voor deze dag. Als dank voor hun prima inzet gaven we ze elk een tasje met een paar blikjes bier, die in dank werden aanvaard. We hadden 19 sluizen gedaan in 3 uur en 10 minuten! En dat over een afstand van 6 kilometer.

Ook viel het op dat de waterstand erg laag is, maar we kunnen nog steeds verder.

We legden aan bij de aanlegplaats bij het dorpje Marigny-le-Cahouet, picknickbankjes op de kant, maar verder geen voorzieningen. Wel zat er in het dorpje een bakker voor een lekker Frans broodje. Morgen gaan weer verder, spraken we af met de sluismeester.

Het werd al weer een stralende dag de volgende ochtend. Weliswaar een fris windje, maar volop zonneschijn. Ons volgende doel werd het dorpje Pont Royal, 11 km en 13 sluizen verder. De zelfde sluismeester van gisteren stond al weer klaar en evenals de vorige dagen ging het weer erg vlot en bereikten we vóór 12.00 uur ons doel.

Het dorpje mag geen naam hebben, hooguit 10 huizen, een restaurant en een leuk hotelletje. Vóór het hotelletje een groot grasveld met bomen, waar tafeltjes en stoelen stonden voor de hotelgasten.

De stroom en waterpalen werden beheerd door het hotel en waren afgesloten met hangslotjes.

Nadat we ons aangemeld hadden, konden we van de voorzieningen gebruik maken.

20 in de haven van Pont Royal

Met de andere boot hadden we overlegd om een extra dag stil te blijven liggen en we vrijdag 27 juni weer verder zouden gaan. We gaven dit ook door aan de sluismeester. We hoefden maar €6,- per dag af te rekenen.

Het gebied waar we nu doorvaren is erg dun bevolkt en zijn bijna geen winkels of bakkers te vinden, langs het kanaal. Voor een brood in de plaats St. Thibault moet je 4,5 km fietsen. Maar we waren er op voorbereid en hadden groenten, fruit en vlees genoeg voor de komende dagen. En brood kunnen we zelf bakken, mocht het nodig zijn. De vrije dag besteedden we aan schoonmaken van de boot, een handwasje doen en verder wat luieren. 's Avonds zijn we gaan eten in het restaurant van het dorp. Even later kwamen "de burens" van de Gouden Eeuw ook en stelden voor om bij hun aan tafel te komen zitten. Dat werd gezellig en we bleven tot sluitingstijd. Lekker gegeten met een flesje Pinot Noir erbij. Ons volgende doel was Pouilly-en-Auxois, 13 sluizen en 19 km verder. We hebben dan het hoogste punt bereikt en gaan hierna door de tunnel. Vanaf de boot kan je mooi zien dat we hoog zitten. We kunnen erg ver zien en het is een schitterend landschap. Er wordt veel graan verbouwd en we zien grasland met koeien en hier en daar wat bos. Door de droogte lijkt het meer hooi dan gras, maar de koeien zien er goed uit. 's Ochtends hadden we na een kilometer de eerste sluis, waar we vlot door gingen. Hierna volgde een stuk van meer dan 10 km zonder sluizen, waar we anderhalf uur over deden. We konden niet te snel varen, omdat het ondiep was. Gek genoeg begonnen we de sluizen zelfs te missen! In het laatste stuk hadden we weer 12 sluizen voor de boeg, die volgens de kaart automatisch zouden zijn, maar niets was minder waar. Maar we troffen een zeer betrokken sluismeester, die erg behulpzaam was. Hij pakte de touwen aan en hielp zelfs met het weer uitvaren. Ook vertelde hij dat hij tijdens de middagpauze gewoon door ging en ons door alle 12 sluizen zou schutten. Geweldig personeel van de VNF, de Franse waterbeheerder. Tijdens het schutten stonden er regelmatig even fietsers bij de sluis om een praatje te maken.

We troffen ook een paar Nederlanders, die het een hele onderneming vonden, zo ver met de boot van huis. Wij vonden het allemaal best meevallen, zo zeiden we.

In Pouilly-en-Auxois aangekomen kregen we bij de laatste sluis een papier met de uitleg over de tunnel, waar we de volgende dag om 10.30 uur door heen konden varen. Daarin stond dat we ons 10 minuten vóór de doorvaart moesten melden bij het sluiskantoor. Daar zouden we een portofoon mee krijgen voor noodgevallen. Ook waren we verplicht om reddingvesten te dragen en moest de boot voorzien zijn van een schijnwerper. In ons geval een bouwlamp, die we bij ons hadden. Daarna vonden we een ligplaats aan de kade met vlakbij een grote supermaché. Het plaatsje Pouilly en Auxois zag er leuk uit met een kleine warenmarkt. Ook zijn we nog even naar het begin van de tunnel gewandeld waar een bord stond met informatie over de tunnel.

Je vaart daar onder het dorp door. Het toeleidings- kanaal zag er erg smal uit. Helaas regende het de volgende morgen, zaterdag 28 juni. De mensen van de Gouden Eeuw hadden een hoge boot met achterhut en moesten de tent en bovenste kajuitramen verwijderen, omdat de tunnel in het midden maar 3,10 meter hoog is.

Na ons gemeld te hebben kregen we groen licht om door de tunnel te varen. Met de bouwlamp en nog een handschijnwerper hadden we voldoende zicht in de onverlichte tunnel en met een kalm gangetje voeren wij als eerste rustig verder. De andere boot moest 5 minuten wachten, want je mag door de uitlaat gassen niet tegelijk varen. Het laatste deel van de tunnel bleek wel verlicht en verder telde Joke wel 16 bewakingscamera's. Zonder problemen kwamen we aan de andere kant, waar we eerst aanlegden voor een middagpauze. Om 13.00 uur konden we weer in de volgende sluis, zo was er afgesproken. Het weer was ondertussen opgeknapt en het zonnetje scheen. Toen het tijd was om verder te gaan bleken er wel 4 brommertjes van sluispersoneel te staan en werden we in vlot tempo geschut. Twee reden dan gelijk door naar de volgende sluis en draaiden dan de deuren al vast open en zo gingen we in een vlot tempo 8 sluizen door in een uur tijd! Het voordeel is ook dat we nu omlaag gaan, dus veel sneller de touwen kunnen vastmaken na de invaart.

Even na 14.00 uur legden we aan in het plaatsje Vandenesse-en-Auxois, waar we zicht hadden op het prachtige kasteel Chateauneuf, boven op de berg. In de haven lagen 3 hotelschepen en een aantal plezierjachten, maar wij mochten op de plaats van een rondvaartboot gaan liggen. Om 18.00 uur werd de lucht donker en barstte er een heftig onweer los. Grote hagelstenen spatten in het water en op de boot, gelukkig zonder schade. Zondag 29 juni konden we pas om 13.00 uur verder, omdat het sluispersoneel eerst de andere boten richting tunnel moesten schutten. Voor ons geen enkel probleem.

